

ner andre Medborgere og forulempe dem ved at drage saadanne Sager frem for Offentligheden, som de Vedkommende helst ønskede, som jeg udtrykte mig før, hurtigt muligt maatte blive overgivne til Glemfel. Min ærede Side-mand bemærkede, at Sagen jo allerede var reist. Ja, det er ganske sandt; men fordi en Sag er reist og paabegyndt, derfor behøver det ingenslunde at være kommet til saadanne Forhandlinger, som der vil være Spørgsmaal om, naar Sagen skal føres igjennem til Doms. Det gjør mig ondt, at den høitærede Justitsminister har fundet, at dette Endringsforslag ikke frembyder nogen Betænkelse, men det kan ikke have nogen Indflydelse paa min Afstemning.

Justitsministeren: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagernes Fremdragelse for Offentligheden, tør jeg maaskee tillade mig den Bemærkning, at naar det lægges i Dommerens Haand at bestemme, at en Sag bør hæves, forsaavidt han finder, at der ikke fra det Offentliges Side er Anledning til at fremme den, saa vil der allerede — og det er det, som den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) ikke synes at have tænkt paa — for at fatte en saadan Beslutning, have fundet saamange Forhandlinger Sted, og disse maae være rykkede saa langt frem, at der ikke kan komme meget Mere til, om der ogsaa skal affiges Dom i Sagen.

Bille: Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, at de ærede Herrer ikke maae lægge for stor Vægt paa, at de for saa Dage siden have stemt for, at den Paagjældende selv skulde være forurettet. At lægge en saa stor Betydning ind i hiint Endringsforslags Vedtagelse er ikke ganske billigt. Her er Forurettelsen taget bort, men til Gjengjæld er ogsaa Omfanget af de Sager, hvortil den private Mand's Samtykke kræves, blevet betydeligt indskrænket. Da der forrige Gang var Tale om denne Sag, saa gjaldt den alle Sager, som maatte komme for de nye offentlige Retter; overalt, hvor Sagen var reist efter Begjæring af en privat Mand, forlangtes hans Samtykke, saafremt den skulde hæves. Nu derimod skal den Forurettedes Samtykke

blot indhentes, saafremt Sagen angaaer Myndigheds Misbrug af Politiets Personale, for at fjerne enhver Mistanke om, at Domstolene kunne holde en beskjærmende Haand over Politiet, naar der var Tale om at paalægges dettes Embedsmænd Ansvar for Myndigheds Misbrug. Desuden maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hvis det ærede Thing ikke vedtager vort Endringsforslag, saa kommer det i en afgjort Uoverensstemmelse med dets Afstemning ifjor. Ifjor indsatte vi — og deriblandt ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) — den almindelige Bestemmelse, at den private Mand, naar hans Klage havde givet Anledning til, at Sagen var reist, maatte give sit Samtykke til, at den igjen hævedes. Det gjør ikke Noget til Sagen, at „Klageren“ forandres til „Mand“; en „Klager“ kan jo ogsaa være blot Angiver, han behøver ikke selv at være forurettet. Det har virkelig sin praktiske Betydning, at Forslaget vedtages; den Sag, hvormed der er Tale — jeg gjentager det — maa være reist og behandlet i den offentlige Politiret, hvor Alle og blandt Andre ogsaa Bladenes Referenter have haat Velighed til at lære den at kende, saa at selve den Forurettede ikke længere kan have nogen Interesse i, at Sagen hæves eller nedbyskes. Det er mig hjært at have hørt den høitærede Justitsminister udtale sig paa den Maade, som steet er, og efter hvad vi vedtogte ifjor, er min ærede Nabo (Klein) affkaaret fra at beklage sig derover, thi han vilde ikke have beklaget sig, hvis Lovforslaget ifjor var blevet til Lov.

Feddersen: Jeg finder den sidste ærede Talers Bemærkninger saa grundede og slaaende, at jeg kan henholde mig til dem. Yderligere skal jeg blot tillade mig at bemærke, at hvis man vil undersøge, hvad der passerede ifjor, saa vil man finde mine Ytringer grundede i selve Alterne.

Klein: Jeg skal blot tilføie, at jeg før glemte at henvisse foruden til Spalte 412 ogsaa til Spalte 408 i Anhang B. for forrige Session, hvor der findes en Begrundelse af det Forslag, som Udvalget stillede. Der var i den